

Данило Апостол

1727-1734

Данило Апостол — український військовий, політичний і державний діяч, гетьман Війська Запорозького, голова Гетьманщини.

Данило Апостол народився в селі Великі Сорочинці на Полтавщині. Походив з відомого козацько-старшинського роду Апостолів, який мав молдавське боярське походження.

У 1682 році обраний миргородським полковником

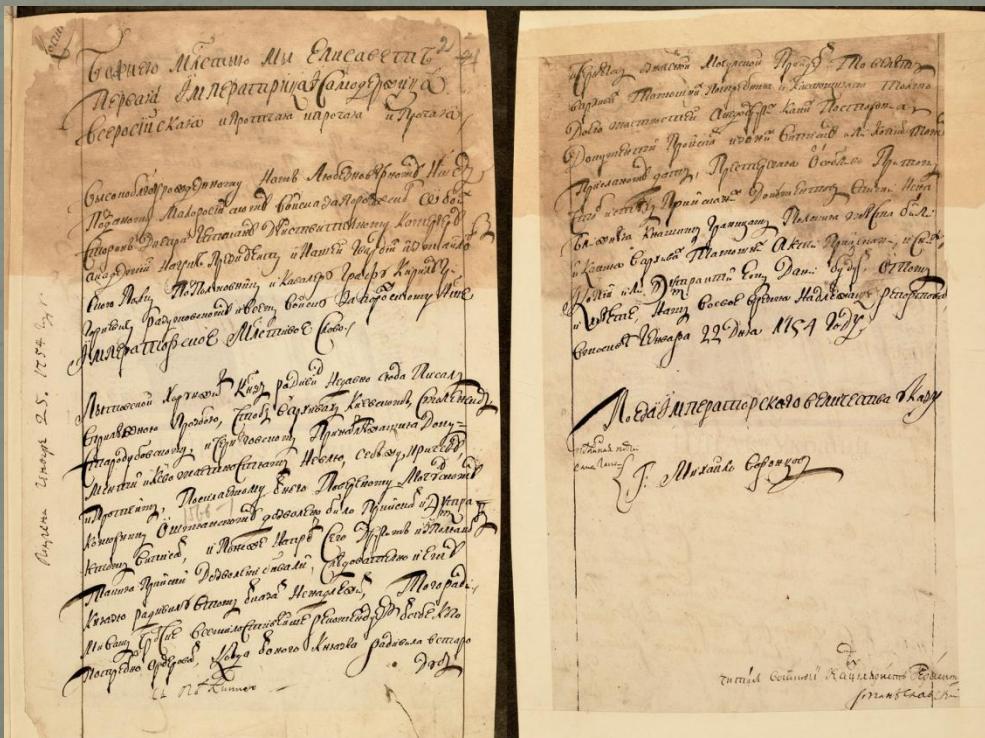
У 1722 році Данило Апостол на чолі козацьких частин (10 тисяч чоловік) брав участь у складі російської армії у поході проти Персії, де втратив око.

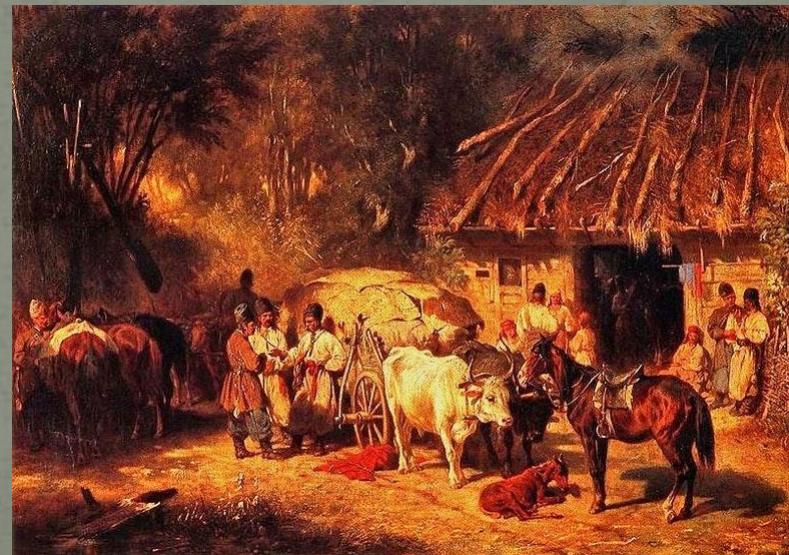
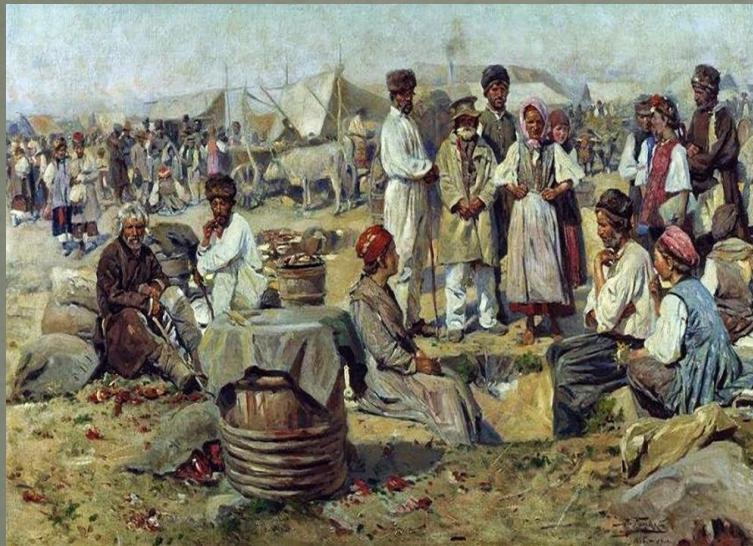
У 1727 року на генеральній раді у місті Глухові
Апостола було обрано гетьманом

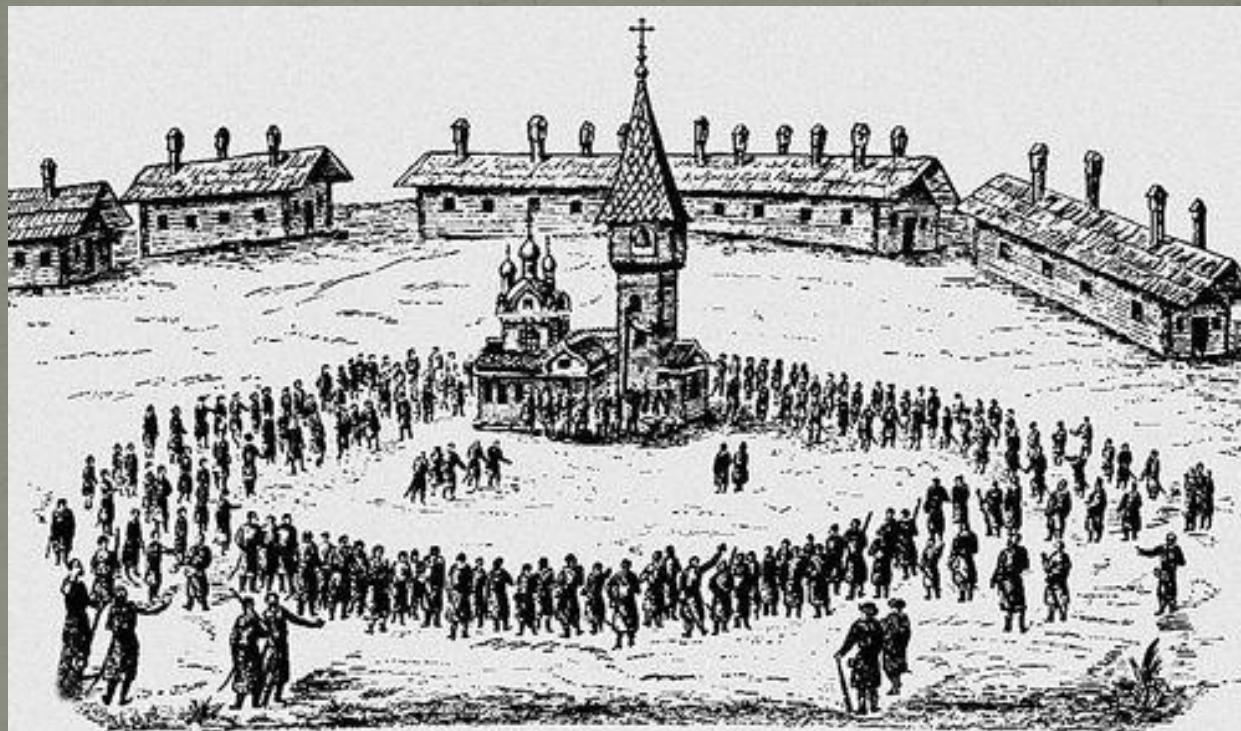
У 1729—1731 роках було проведено так зване Генеральне слідство про маєтності. Під час проведення дослідження на основі документів і повідомлень старших людей було визначено і повернуто в державне користування рангові (державні) землі, які були безпідставно захоплені в приватне володіння.

Відстоювались інтереси української торгівлі у руслі вимагань від російського уряду зміни дискримінаційної торговельної системи, запровадженої ще Петром I. На початку 1728 року Данило Апостол зібрав у Глухові представників купецтва і гостро поставив питання перед російським урядом про скасування заборони (ембарго) на експорт традиційних українських товарів — зерна, воску, шкіри, прядива та інше.

Під гетьманську владу були повернуті запорожці, які з 1708 року були змушені жити на території Кримського ханства. Вони отримали також право на заснування в 1734 році Нової Січі на річці Підпільній.

Брав участь у будівництві Української лінії — військово-інженерної системи земляних укріплень на південному заході Російської імперії, на теренах сучасної південної України (Запорожжя, Слобожанщина і Донбас).

Споруджена для захисту південних степових рубежів імперії від нападів кримських і ногайських татар.

Значно було зменшено кількість росіян у гетьманській адміністрації. Кількість російських полків в Україні було обмежена до шести.

У відповідь на чолобитну російському царю Петру II з проханням розширити автономію Війська Запорозького, отримав від нього «Рішительні пункти», які, ставши своєрідною конституцією Гетьманщини

Помер 1734 року у Великих Сорочинцях. Похований у збудованій ним Спасо-Преображенській церкві.

